

Rigsdagstidende.

1861. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 44.

Trettende Session.

14de Møde.

Lirsdagen den 22de October Kl. 1.

(Fortsat.)

Indenrigsministeren (fortsat): Svad der er det Vigtigste ved denne Sag, det er, at bevare sig de to Spørgsmaal, som alle-rede her ere blevne opfastebe, nemlig det ene: om de i Lovudkastet som fælles opstillede Anliggender virkelig ere fælles, ere naturligt fælles, i den Forstand, at der med Hensyn til dem ikke kan være Spørgsmaal om særegne locale Forhold eller særegne locale Interesser, og dernæst om den Maalestof, som er lagt til Grund for den fælles Betskatning, ligeoverfor de enkelte Poster, er den hensigtsmæssige, er en saadan, der som endeligt Resultat vil give et retfærdigt Udbytte. Med Hensyn hertil troer jeg, som mener temmelig nøie at kjende disse Forhold, at kunne sige, at Lovforslaget har rammet det Rette, paa en saadan Maade, at jeg trøster mig til at forsvare det i enhver Detail. Men er det saa, at man ikke har taget Noget fra Kjøbstæderne, som er deres, men kun har indstiftet en fælles overordnet folkelig Institution, kan jeg ikke skjønne Andet, end at de fælles Byrder herefter maae blive udredede med en langt større Ligelighed, Retfærdighed og Willighed, saa at f. Ex. ikke en enkelt Commune ved en stor Sufstiftsag skal blive ligesom absorberet i et enkelt Nav, medens andre Communer Intet svare. Jeg skal kun ganske i Forbigaaende bemærke, at de, der ere nøie bekjendte med Forholdene, ville finde, at med Hensyn til flere af de saaledes opførte Punkter er Leiligheden be-

nyttet til Indførelsen af Reformen i Forhold, som i mange Henseender vare mere forvildede, end det paa nogen Maade var tilstedeligt, og hvorved man har indbefkommet Dunster, som Mange paa de forskjellige Steder have næret; jeg troer, at det maa indrømmes, at der ved disse Poster, der i og for sig kunne være be-sleedne, er indført Reformen, der kunne blive ligesaa væsentlige og frugtbare som de Reformen, mangt et særligt Lovforslag i denne Retning er gaaet ud paa, det være fremkommet enten fra Regjeringen eller fra Rigsdagens Initiativ.

Svad nu endelig angaaer Repræsentationen, da troer jeg, at det er der, man maa søge Grunden til den forløbige Engstelse, som efter Sigende skal findes i Kjøbstæderne, — Noget, som, min personlige Erfaring dog ikke giver mig Grund til at antage, ligesom ogsaa et til Ministeriet indkommet Andragende fra Kjøbstadforeningen, der betragter Lovforslaget udelukkende fra Kjøbstædernes Standpunkt, i alt Væsentligt har tiltraadt det. Jeg kan imidlertid forstaae, at en saadan Engstelse er tilstede, idet Kjøbstæderne efter det naturlige Forhold ville være i født Minoritet, men det er Noget, som ikke lader sig fjerne, uden at gjøre Uret mod Landboerne. Men netop derfor er det efter min Overbevisning nødvendigt, i alt Fald indtil Videre, at opretholde Kjøbstæderne som en særegen Valgklasse, og dette er, som jeg tidligere har erklæret, Grunden til, at jeg ikke drifter mig til at gaae videre i dette Punkt, end skeet er i det foreliggende Lovudkast. Dette udelukker imidlertid aldeles ikke, at der med Hensyn til